

Expunere de motive

La prima impresie, grădinița poate părea doar un loc de joacă, un spațiu unde părinții ocupați își pot lăsa copiii. Dar nu este doar o măsură practică la care apelezi în aceste cazuri, nici nu trebuie privit ca pe un mediu agresiv și nociv, în care copilul mai mult se îmbolnăvește, se lovește și se bate cu alți copii. Acestea fiind temerile frecvente ale părinților și unul dintre motivele pentru care dau copilul cât mai târziu la grădiniță sau deloc.

Cu toate acestea, grădinița contribuie la dezvoltarea psihică a micuților și se concentrează pe diverse abilități necesare pentru viitor. Vârsta preșcolară este un moment important pentru dezvoltarea copilului. Micuții devin conștienți de lumea înconjurătoare, manifestă curiozitate față de ceea ce observă sau nu cunosc.

Această perioadă reprezintă temelia, fundația întregii vieți de mai târziu. La grădiniță, copiii își însușesc noțiunile de bază în ceea ce privește, limbajul, numerele, implicarea în activități, puterea de concentrare la un anumit lucru, memoria, atenția, răbdarea și cooperarea. De asemenea, acest mediu este perfect pentru a învăța conceptul de relaționare și pentru o primă integrare în sistemul de învățământ.

Copilul preșcolar încă este la vârsta la care totul este un joc. Astfel, grădinița este instituția care îi învață pe micuți cum să respecte anumite reguli, un orar, o muncă structurată și egalitatea șanselor în ceea ce privește educația. Trăim într-o epocă în care învățarea este un proces dinamic, care începe să se formeze de la vârste din ce în ce mai fragede.

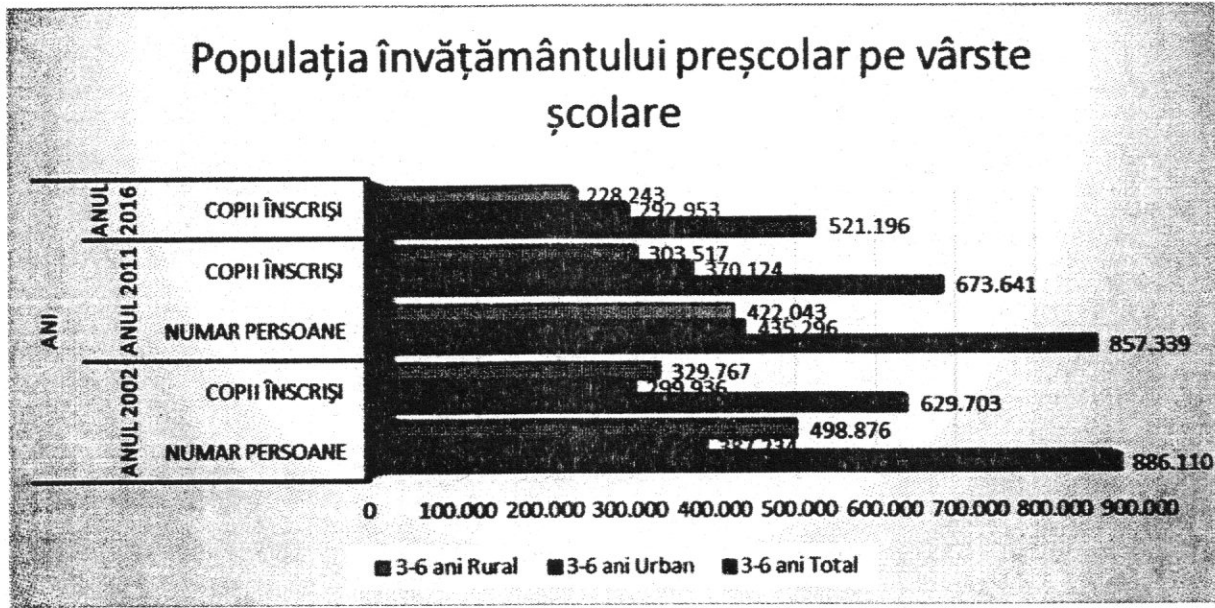
Analiza gradului de cuprindere în învățământul preșcolar pe o perioadă mai îndelungată de timp conform unui studiu de analiză realizat de Reprezentanța UNICEF în România evidențiază evoluții oscilante. „Astfel, de la 18,6% în anul școlar 1950-1951, rata de frecvență crește până la 77,5% în 1980-1981, atingând un maxim de 83% în anul școlar 1989-1990, care nu a fost depășit nici până în prezent. După 1990 rata de frecvență a grădiniței scade considerabil. Cauzele acestei realități au fost diverse, atât de natură financiară scăderea drastică a veniturilor populației, creșterea cheltuielilor legate de participarea la educație, în special în grădinițele cu program prelungit precum și cele de tip atitudinal (reducerea încrederii populației

în rolul școlii și educației) sau de timp (creșterea șomajului a determinat disponibilități de timp a părinților pentru îngrijirea copiilor acasă).”¹

În anul școlar 2002-2003 au fost înscriși în grădinițe un număr de 629.703 copii, care reprezintă 71,06% din totalul populației de 3-6 ani. Analiza gradului de cuprindere pe medii de rezidență evidențiază o diferență de aproape 12 puncte procentuale în favoarea mediului urban.

Grupe de vârste	Medii de rezidență	Ani					
		Anul 2002			Anul 2011		
		Numar persoane	Copii înscriși	Grad de cuprindere (%)	Numar persoane	Copii înscriși	Grad de cuprindere (%)
3-6 ani	Total	886.110	629.703	71,06	857.339	673.641	78,57
	Urban	387.234	299.936	77,46	435.296	370.124	85,03
	Rural	498.876	329.767	66,10	422.043	303.517	71,92

(Sursa: site-ul Institutului Național de statistică; <http://statistici.insse.ro/shop/>)

Diferența de participare la educația preșcolară pe medii de rezidență în defavoarea mediului rural poate determina inegalități privind nivelul de pregătire pentru școală, și implicit, situații de risc școlar la debutul în clasa 0 pentru copiii care nu frecventează deloc grădinița (cu o pondere de peste 25% în mediul rural).

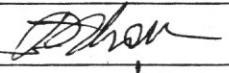
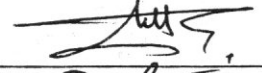
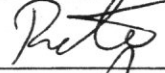
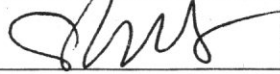
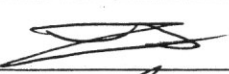
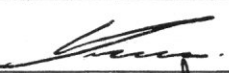
¹ Situația actuală a învățământului preșcolar din România, Studiu de analiză, Autori Mihaela Ionescu – coordinator, Magda Balica, Cristiana Boca, Monica Cuciureanu, Irina Horga, Simona Velea, București 2003

Societatea românească în ansamblu se confruntă cu numeroase probleme care afectează direct sau indirect funcționalitatea unui sistem de învățământ și testează în mare măsură capacitatea sistemului de a se adapta acestor condiții. Sărăcia, șomajul, violența domestică, cazurile de abandon familial, creșterea ratei divorțurilor și scăderea indicelui de natalitate sunt doar câteva dintre problemele majore care atrag atenția asupra consecințelor grave pe care le pot avea asupra calității educației preșcolare.

Prin proiectul de act normativ se propune extinderea învățământului general obligatoriu de la 11 la 15 clase cuprinzând, ultimii 2 ani ai învățământului preșcolar, învățământul primar, învățământul gimnazial și învățământul liceal până în anul 2020.

Având în vedere cele prezentate mai sus propunem adoptarea acestei inițiative legislative.

INIȚIATORI,

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	Szabó Ödön	UDMR	
2.	Gavrilă Camelia	PSD	
3.	SOTCAN THEODORA	PSD	
4.	HUNCA MIHAELA	PSD	
5.	ROTARU RĂZVAN	PSD	
6.	CIOFU TAMARA	PSD	
7.	Matei Gelu	PSD	
8.	Balla Sorin	PSD	
9.	VASS LEVENTE	UDMR	
10.	BENKŐ ERICA	UDMR	
11.	CSEKE ATTILA	UDMR	

Tabel cu semnatarii propunerii legislative – LEGE pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011 cu modificările și completările ulterioare.

[illegible]